Enderrock | Jordi Borràs | Actualitzat el 16/11/2020 a les 11:30

Tardor calenta en BSO, per Jordi Borràs

El fotoperiodista i il·lustrador Jordi Borràs s'endinsa en una escena íntima de vespre tardorenc a partir de cançons emblemàtiques

Jordi Borràs | Juan Miguel Morales

Comença la BSO i sona "Prelude", de **VNV Nation**. És un truc de gat vell per centrar l'atenció en els protagonistes. Són poc més de quatre minuts en què la melodia -sinuosa i de base electrònica- ens ajuda a fixar-nos en els responsables d'un pla seqüència de 360 graus al seu voltant. Uns actors principals que, posats a muntar-nos una pel·lícula, serem tu i jo. Estem sols estirats a un gran prat de gespa al bell mig d'una collada sense nom. L'escenari no podria ser millor. Sota un cel amenaçador, hi ha unes muntanyes forjades de roca i congestes de neu que ens encerclen i ens protegeixen fent muralla; aquí som indestructibles. La fresca es fa notar però no té res a fer amb uns cossos revoltats per unes mirades que cremen a cor què vols. Ens acompanya la música de nou i sona "Sa secreta veta de sa senalleta" de **Donallop**. Suau, que sigui suau. La cadència perfecta per acaronar-nos i llevar-nos les robes una per una, amb tota la litúrgia dels rituals però amb la urgència decidida dels animals. Les veus de **Joana Pol** i **Pere Bestard** són la teva i la meva, xiuxiuejant-nos a l'orella, entretallades entre ofecs i algun gemec precoç.

Toca'm. Toca'm fort tots els racons del cos mentre sona la veu de **Chris Cornell** a la tornada de "Black Hole Sun" de **Soundgarden**. Et miro als ulls carregats de fam quan m'abraces i m'esgarrapes l'esquena, prement-me fort contra el teu pit mentre sento el bategar del teu cor al ritme de "Lust for Life" d'**Iggy Pop**. Ens mengem l'un a l'altre. Les llengües es creuen i es barallen i sona "Eh Connard", de **Keny Arkana**, però els cossos demanen carn i la humitat ens ho posa fàcil. Com un terratrèmol arrenquen els timbals i el tro de veu del vocalista dels nord-catalans **The Limiñanas** ressona interpretant "Dimanche". Aquell ritme *far west* de travessar deserts a cavall te'l fas tot teu i em deixo dur pel teu galop. M'escolo dins teu d'una rebolcada quan ressona "Smells Like Teen Spirit" de **Nirvana**. La passió adolescent en dos cossos viscuts invoca déus i esperits d'un món desconegut, indòmit i salvatge. Salten els ploms del cel i plouen llamps a doll, il·luminen l'espectacle i la música no dona treva: les guitarres esgarrapades de **Willis Drummond** anuncien "Ekiraino", tot seguit de "Temptation - 7" version" de **New Order**. Segueix una ràfega musical tan eclèctica que fa que tu i jo, cansats i suats de tanta fricció pirolítica, entrem en col·lapse: "El nudo y la esperanza", de **Viva Suecia**, lligant amb "Lau Akorde" de **Sen** i rematant-ho amb la versió de "Zombie" de **Breed 77**. Prou!

Video: https://www.youtube.com/watch?v=CDicQaf8rf8
Exhaustos i mentre sona "Erotic film" de **Marcel Cranc**, contemplem els murs mentals que ens tanquen entre les quatre parets de la refotuda comoditat. Fortaleses de la seguretat que alcem per no perdre ni un bri de dignitat. La por. Sempre la por de no fer, dir, besar i estimar. Una por que ens amarra al present escleròtic i agredolç de la rutina, mentre somiem inútilment un present millor.

Amb els cossos encara calents i deslliurats de tota mancança terrenal, ens estimem per una estona però ens perjurem amor etern. De voler-ho tot a no poder res. A ferir i ser ferit com un soldat de lleva, jove i tremolós, al bell mig del camp de batalla. Carn de canó al ritme temperat del tema "Malson", de **Foscor**. Morir. Viure. Viure i morir. Dues cares de la mateixa moneda i entremig ho tenim tot a punt per guanyar o perdre, però de vegades no sabem ni jugar. Digue'm adéu i fuig del meu castell. Però acomiada't amb **Placebo**: "The Bitter End", si us plau.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=-JJAXwAaA2w